

והיות שזוהי העבודה בזמן הזה, הרי מוכן שזה שייך לכל יהודי, בלי יוצא מן הכלל.

...ועוד ועיקר: מאחר שכבר סיימו את עבודת השליחות – בא כל שליח אל המשלח האמיתי, הקב"ה, ומודיע: עשיתי את שליחותי, ועכשיו הגיע הזמן שאתה, כביכול, תעשה את שליחותך [שגם הקב"ה הוא שליח ("מגיד דבריו ליעקב גו"¹¹)], וביחד עם עשר הספירות – הרי עצמותו ומהותו בעצמו, כביכול, הוא משיח צדקנו: "שלח נא ביד תשלח" – שלח לנו את משיח צדקנו בפועל ממש!

ואפילו אם עדיין יכול להיות ספק, שמא הקב"ה רוצה להחזיק את ישראל עוד רגע אחד בגלות, למען גודל הנחת-רוח שיש לו ית' מהעבודה בזמן הגלות – צועק יהודי: "כל מה שיאמר לך הבעל-הבית עשה חוץ מצא"¹²; כל מה שבעל-הבית, זה הקב"ה, אומר צריך לעשות – "חוץ מצא", חוץ מלהישאר עוד רגע ח"ו במצב של "צא", מחוץ לשולחן אביהם. מבקשים ותובעים כביכול מהקב"ה: "שלח נא ביד תשלח" – בשנת ובתחלתה "יד תשלח" והבא כבר את הגאולה האמיתית והשלימה!

ויחד עם השלימות בעבודת השליחות (בסיום לקו"ת פרשת ברכה) יש מיד את שלימות הנישואין – שיר-השירים – של ישראל וקוב"ה [ובפרט על-ידי שמקבלים גם את ההחלטה הטובה ללמוד את כל ספר תורה-אור וליקוטי-תורה כל חלקיהם עד סיומם. שעל-ידי לימוד התורה בענינים אלו, הרי זה ממחר עוד יותר את ההמשכה בפועל].

לעילוי נשמת

הו"ח ר' אילן ב"ר נח ע"ה בריל

נפטר ביום כ"ו מ"ח ה'תשס"ט

ת. נ. צ. ב. ה.

ולזכות

זוגתו מרת קיילא מינא יהודית בת מרים תחי'

בריל

לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת

גואל צדק ומתוך בריאות הנכונה

נדפס ע"י משפחתם שיחיו

ספרי' – אוצר החסידים – ליובאוויטש

לקוטי שיחות

מכבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

שניאורסאהן

מליובאוויטש

חיי שרה

מתורגם ומעובד לפי השיחות של לקוטי שיחות חלק ב

(תרגום הפשי)

יוצא לאור על ידי

"מכון לוי יצחק"

כפר חב"ד ב'

שנת חמשת אלפים שבע מאות ושבעים לבריאה
שנת השישים לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

חיי שרה

...ורואים בפועל איך שהי' ואיך שנהי' עכשיו (הקיום ד) "וילחום מלחמת ה'"⁵ וינצח בכמה וכמה ענינים – ודוקא מתוך מלחמה של שלום. ונצחון הוא גם מלשון נצחיות. קשור עם הגילוי של "נצח": נ' – גילוי שער הנוץ, צ' – שנת הצדיק (כפי שבניי קראו לשנה זו) וח' – הגילוי של משיח צדקנו, הקשור במספר שמונה (שמונה נסיכי אדם⁶).

מזה מובן, דמכיון שהשלוחים כבר הגיעו מזמן לאחרי מילוי התחלת עבודת השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, ומזמן לאחרי אמצע עבודת השליחות, עד שכבר סיימו את השליחות (כהודעת נשיא דורנו הני"ל), ואעפ"כ עדיין לא באה בפועל ממש הגאולה האמיתית והשלימה – צריך לומר, שעדיין נשאר משהו לעשות כדי להביא את הגאולה בפועל.

והוא: על פי הידוע ש"בכל דור ודור נולד אחד מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל"⁷. "א" הראוי מצדקתו להיות גואל וכשיגיע הזמן יגלה אליו הש"ת וישלחו כו"⁸, ועל-פי הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – השליח היחיד שבדורנו והמשיח היחיד שבדורנו – שכבר סיימו את כל העבודה, הרי מובן, שמתחיל להתקיים ה"שלח נא ביד תשלח"⁹. השליחות של כ"ק מו"ח אדמו"ר. ומזה מובן, שהדבר היחידי שנשאר עכשיו בעבודת השליחות, הוא – לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש, כדי שיוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל ישראל מהגלות!

...מזה יש להסיק את ההוראה בפועל, בעמדנו עתה בהתחלה ובפתיחה של "כינסו השלוחים העולמי":

לכל לראש – צריך לצאת בהכרזה ובהודעה לכל השלוחים, שעבודת השליחות של השלוחים ושל כל יהודי מתבטאת עכשיו בזה – שיקבלו את פני משיח צדקנו. כלומר: כל הפרטים בעבודת השליחות של הפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, צריכים להיות חדורים בנקודה זו – כיצד זה מוביל לקבלת פני משיח צדקנו.

וכמודגש בנושא הכינוס – "כל ימי חיך להביא לימות המשיח": כל עניני העבודה (בכל ימי חיך, ובכל יום עצמו – בכל פרטי ושעות היום) צריכים להיות חדורים ב"להביא לימות המשיח", לא רק "לרבות" (כפי שכתוב בכ"מ), שהוא (השליח) עומד ומחכה שמשיח יבוא ואז הוא יטול חלק בזה וייהנה מזה וכו'. אלא – "להביא", שהוא עושה כל התלוי בו כדי להביא "לימות המשיח" לשון רבים, לא רק ההתחלה של יום אחד אלא של ימות (ל' רבים) – ימות המשיח (לא רק כאשר המשיח הוא "בחזקת משיח"¹⁰, אלא כל ימות המשיח – גם השלימות של "משיח ודאי"¹¹ וכו').

והכוונה בפשטות היא – שמכינוס השלוחים צריכים לבוא ולהביא החלטות טובות כיצד כל שליח צריך להתכונן בעצמו ולהביא את כל היהודים במקומו ובעיריו וכו' לקבלת פני משיח צדקנו על ידי שהוא מסביר את ענינו של משיח, כמבואר בתורה שבכתב ובתושבע"פ, באופן המתקבל אצל כל אחד ואחד לפי שכלו והבנתו, כולל במיוחד – על-ידי לימוד עניני משיח וגאולה, ובפרט באופן של חכמה בינה ודעת.

א. "בשעתא חדא, ביומא חדא,

ברגע חדא"

ב,זהר" בפרשתנו¹ מוסברת אחת המעלות של בעלי תשובה על-פני צדיקים גמורים: אצל צדיקים, העבודה בהתעלות הרוחנית נעשית בצורה מסודרת ומדורגת מיום ליום ומדרגה לדרגה, כנאמר בפרשתנו², ואברהם זקן בא בימים...", וכן בהפסרת השבוע³, והמלך דוד זקן בא בימים...", עד הגיעם בעבודתם לשיא ההתקרבות והדביקות בה': ואילו אצל בעלי תשובה הרי "בשעתא חדא, ביומא חדא"⁴ ברגע⁵ חדא⁶ קריבין לגבי קודשא בריך הוא.

בהערותיו לספר הזהר⁷ מתעכב אבי מורי על כך, ושואל: "לכאורה הוא שלא על הסדר, כי הוה ליה למימר יומא שעתא רגע, שכל אחד רבותא מחבירו, בדרך לא זו אף זו. גם אם די ברגע חדא לאיזה צורך אמר שעתא ויומא"⁸?

(1) זה"א רכט, א ואילך

(2) כד, א.

(3) מלכים א, א. וראה מפרשי הזהר שם.

(4) ולהעיר מלשונות חז"ל גבי תשובה: יש קונה עולמו בשנה אחת (ע"ז יז, א); יפה שנה אחת בתשובה כו' (אבות פ"ד מ"ז); שוב יום אחד לפני כו' (אבות פ"ב מ"ז). וראה לקמן הערה 8.

(5) כ"ה בכמה דפוסי זהר, "ברגע" (וכן הועתק בלקולו"צ דלקמן), אבל בכ"כ דפוסי הזהר (וכן נעתק באור יקר, באור החמה, ובכ"מ) "ברגעא" – ועפ"ז מתאים ל"חדא" שלאחריו ול"שעתא" וכו' שלפניו.

(6) ולהעיר מתרגום לתשא (לג, ה), "שעה חדא" ובתיב"ע: "שעה חדא קלילא". וראה לקמן הערה 8.

(7) לקולו"צ (לחז"א) ע' פא.

(8) שעה (בלשון חכמים) ורגע – שני פי' להם (ובכל מקום לפי ענינו): חדש זמן מסויים או זמן קצר (בערך הענין וכמו ברגע קטן עובתיך (ישעי' נד, ז), אבל במחול זה שהובאו ג' שיעורי זמן ביחד – ודאי הפי' דכ"א שיעור מסויים.

והוא מבאר: "יש לומר יש ג' בחינות תשובה המגיעים במלכות, בזעיר אנפין, בבינה, כמו שנתבאר בלקוטי תורה בדבור המתחיל מה טובו⁹ עיין שם (שיש דרגה בתשובה שמהותה היא "סור מרע"¹⁰, המגיעה לדרגת המלכות, יש דרגה נעלית יותר בתשובה שמהותה היא "ועשה טוב"¹⁰, ומגיעה לדרגת זעיר אנפין. ויש דרגת תשובה נעלית אף יותר מכך, שהיא במהותה "בקש שלום"¹⁰ – לימוד התורה, והיא מגיעה לדרגת בינה). זהו בשעתא – במלכות הנקראת שעה, ביומא – בזעיר אנפין הנקרא יום, ברגע – בבינה".

ב. שלוש הדרגות בתשובה

קשורות ליחידות זמן שונות

במבט ראשון נראה, שלפי הסברו של אבי מורי הכוונה בשלושת הביטויים "בשעתא, ביומא, ברגע" איננה למנות את שלושת יחידות הזמן בפשטות, אלא הכוונה היא בעיקר לשלוש הדרגות בתשובה הרומוזות ב"שעתא" (מלכות), "יומא" (זעיר אנפין) ו"רגע" (בינה), ולכן נכון לכתוב אותם בסדר זה, התואם את סדר הדרגות מלמטה למעלה.

אך הסבר זה אינו חלק כל כך, שהרי אין ענין יוצא מדי פשוטו. ולכן יש לומר ששלוש הדרגות הללו בתשובה, אשר "מגיעים במלכות, בזעיר אנפין, בבינה", קשורות כל אחת ליחידת זמן מסויימת כפשוטה: התשובה של "סור מרע" המגיעה לדרגת המלכות

(9) בלק עג, ב ואילך.

(10) לשון הכתוב – תהלים לד, טו.

במצב פון „צא“ בחוץ פון שולחן אביהם, מען בעט און מען מאַנט כביכול באַ דעם אויבערשטן: „שלח נא ביד תשלח“ – בשנת ובתחלתה „יד תשלח“ און ברענג שוין די גאולה האמיתית והשלימה!

און צוזאַמען מיט שלימות בעבודת השליחות (בסיום לקו"ת פ' ברכה) האָט מען גלייך די שלימות הנישואין – שיר השירים – פון ישראל וקוב"ה [ובפרט דורך דעם וואָס מינעמט אָן אויך די החלטה טובה צו לערנען גאַנץ ספר תורה אור ולקוטי תורה כל חלקיהם עד סיומם. וואָס דורך לימוד התורה בענינים אלו, איז דאָס נאָכמער ממחר די המשכה בפועל].

(משיחות ש"פ חיי שרה, כ"ה מרחשון, מבה"ח כסלו תשנ"ב)

החידוש שניתוסף במיוחד בזמן האחרון בעבודת השליחות הוא: לקבל פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה... שזהו חידוש כללי ועיקרי, שאינו רק פרט (או כלל) בשליחות, אלא הוא עיקר וענין כללי ביותר, ועד שהוא הענין הכי כללי ביהדות – הכנה לביאת משיח צדקנו – שכולל את כל הנקודות והפרטים של עבודת השליחות.

כפי המדובר כמה פעמים (ובפרט בחדשים ושבועות האחרונים), שעל פי הודעת חז"ל שכבר "כלו כל הקיצין", וההודעה של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שכבר עשו תשובה גם כן, עד שכבר סיימו את כל עניני העבודה (אפילו "לצחצח את הכפתורים"), ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו – הרי העבודה והשליחות עכשיו היא: להיות מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש!

מזה מובן, שהמטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי מתבטאת בנקודה זו – להתדבר ולצאת עם החלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד למלא את השליחות המיוחדת של הזמן שלנו: קבלת פני משיח צדקנו.

...כמדובר לעיל, הודיע כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שכבר סיימו כל עניני העבודה, ועומדים מוכנים, "עמדו הכן כולכם", לקבלת פני משיח צדקנו.

כפי שרואים זאת גם (כמדובר כמה פעמים) בזה, שבמאורעות העולם התקיימו כמה סימנים של הגאולה, החל מהסימן (בילקוט שמעוני) ש"הגיע זמן גאולתכם", כפי שרואים מזה ש"מלכיות מתגרות זו בזו", בפרט במדינות הערביים.

נעשית „בשעתא חדא“. סוג התשובה הנעלה יותר, „רעשה טוב“, המגיע לדרגת זעיר אנפין נעשה בזמן של „יומא חדא“, והדרגה הנעלית ביותר – „בקש שלום“ – תורה, המגיעה לזמן מאשר „שעתא“?

ויש להבין:

בעל תשובה „מיד עאל ואתדבק ביה בקודשא בריך הוא“¹¹ (= מיד נכנס ומתדבק בקדוש־ברוך־הוא), משום שהתשובה בעצם מהותה היא מעל לסדר והדרגה. אדם שהיה לפני כן במצב לא טוב, עובר על־ידי התשובה בדרך של קפיצה ודילוג מן הקצה אל הקצה, ממצב הפכי אל קיום התורה והמצוות ודביקות בקדוש־ברוך־הוא. וכיוון שהדבר קשור לתנועה נפשית שאינה מוגבלת בסדר ובהדרגה, לפיכך אין התשובה מתמשכת וקשורה לזמן, אלא „מיד אעל ואיתדבק...“.

אך לפי זה אין מובן: כיצד ייתכן שהדרגה הנעלית של תשובה, „רעשה טוב“, הנובעת מהתעוררות תשובה עמוקה יותר, תהיה תלויה בתקופת זמן ממושכת?

ובדומה לכך מתעוררת השאלה לגבי הספירות למעלה: ידוע¹², שכל הענינים שבעולם הזה, „נמשכים“ ומשתלשלים ודומים לעולמות שלמעלה. ויותר מכך: התכלית של העולמות העליונים היא „עולם הזה התחתון“¹³ – וכיצד ייתכן שהדרגה הנעלית

יותר – זעיר אנפין – נקראת „יומא“, והנמוכה יותר – מלכות – נקראת „שעתא“, כאשר „יומא“ היא יחידת זמן ממושכת יותר, קשורה יותר עם הזמן ורחוקה יותר מהדרגה שמעל לזמן מאשר „שעתא“?

ג. „קיצור“ ו„אריכות“

כדי להבין זאת יש להקדים ולבאר תחילה שבשאלה לגבי „קיצור“ או „אריכות“ בנושא רעיוני מה מהם „נעלה“ יותר, יש לכאורה צדדים לכאן ולכאן:

ב„קיצור“ יש יתרון על פני „אריכות“, כפי שכותב הרמב"ם¹⁴ על דברי המשנה שהם מסודרים כ„דבר קצר וכולל ענינים רבים“ ואילו הגמרא נכתבת בהרחבה. כך נאמר¹⁵ גם לגבי המפרשים האחרונים שלעומת הראשונים דרכם לפרש ולהאריך בדברים. כלומר: כאשר הרעיון השכלי מובע במקורו הוא בקיצור, וההרחבה היא כאשר צריך להורידה ממקורה אל דרגת המקבל – מן המשנה לגמרא, ומן הגמרא ללומדים ולמתחרים שלאחר מכן.

14) הקדמה לפיה"מ ד"ה אחרי כן ראה להסתפק.
15) ראה ספרי הכללים (יד מלאכי כללי הרמב"ם אות כד. ועוד) – ע"פ ב"י לטויו"ד סר"א ד"ה ומ"ש ואף אם תטבול: „דבתראה הוא .. הוה לי לפרש“. ובכ"מ. וראה מכתב הנדפס בהקדמה לתוס' הרי"ד למס' שבת (ברוקלין, תשכ"ב).

(בחסידות) מתורן מה שהקשה בפרדס (שער טעם האצילות פ"א) על האומרים שטעם מספר עשר ספירות למעלה הוא משום שלמטה כל נקודה היא בעלת שלש קוטרים וכ"א כלול מ' ועם המקום הסובבם הוא עשר – „והיאך יהי המסובב הכרח אל צורת מציאות סיבתו“ – והתירוץ ע"פ הנ"ל, כי תכלית האצילות היא בשביל עוה"ו (וראה גם ד"ה באתי לגני תשי"ד ט"ה – לענין מספר תרי"ג) – אבל אינו כי אין גדר תחתון וגשם מכריח שיהי' עשר ולא פחות או יותר.

וראה בארוכה לקו"ש חלק ל בראשית (תשמ"ז).

11) לשון הוהר שם (ע"ב) בסיום הענין. וראה קדושין (מט, ב): שמה הרהר תשובה.
12) ראה תניא רפ"ג: שנשתלשלו מהן.
13) תניא פל"י. וראה הקדמת הת"ז (יו, א): אנת הוא דאפיקת כו' לאנהגא בהון עלמין. וראה גם פרדס שער טעם האצילות פ"ו. שער מהות והנהגה פ"כ. ד"ה ת"ד נ"ח תרמ"ג. מצותה משתשקע תרע"ח ובכ"מ*.

(* לכאר ה' אפ"ל דע"פ המבואר במקומות הנ"ל

מצד שני, אומרים חז"ל¹⁶, „לעולם ישנה אדם לתלמידו בדרך קצרה“. הסיבה הפשוטה לכך היא¹⁷, משום שהתלמיד לא יוכל לקבל את ההרחבה של הרעיון. לכן צריך למסור לתלמיד את הדברים רק בקצרה המתאימה להבנתו. כלומר, הקיצור קשור בנחיתותו של התלמיד לעומת הרב.

ד. באותו „עולם“ או בשני „עולמות“ שונים

ויש לומר, שההסבר לכך הוא, שתלוי באיזה דרגה מדובר:

כאשר מדובר על יחס בין שני „עולמות“, שתי דרגות בהבנה שכלית שאחת מהן גבוהה הרבה יותר מהאחרת – כהבדל שבין בעלי המשנה לגמרא, הגמרא לראשונים, הראשונים לאחרונים וכדומה – הרי אז ככל שהדרגה נעלית יותר כך נאמרים שם הדברים בקיצור רב יותר¹⁸, כי שם עצם הרעיון הוא בגלוי ורואים מיד את האמת¹⁹, וככל שהרעיון יורד

16 פסחים ג, ב. חולין טג, ב.

17 ראה לקו"ת (בשלח א, א), ביאורו (עו, ד), ביאורו להצ"צ (ע' סג"ד) ובכ"מ (ע"פ רמב"ם הל' דיעות פ"ב ה"ד) – שבמארו"ל זה מדבר על דרך קצרה הכוללת את כל האריכות (כמו לשון המשנה). ומוכן שאין זה בסתירה לפירוש הפשוט, כ"א הוספה שביחד עם זה צ"ל קיצור הכולל את כל האריכות. וראה אה"ת שלח כרך ו' ע' א'תשעט. המשך תרס"ו ע' תא.

18 ולהעיר וע"ד „מעשה דבעש"ט שצפה והשיג בר"ה מה שה' אח"כ כידוע .. (כי) היתה עליית נשמתו .. בהיכלות דיצירה .. שם יוכל להיות נכללים ט"ו שנים בסקירה אחת" – דרמ"צ נט, א. וראה בהערות שם (רב, ב ואלך). וראה ביאורו להצ"צ ע' רנח. סה"מ תקס"ה ע' שכא, של (ולהעיר משינויי הנוסחאות בין מקומות אלה). ולהעיר מהמבואר בדרושי חסידות ובפרט בפרשתנו (ביאורו קלא, ד. תו"ח קכו, ד. וראה ספר הערכים חב"ד (כרך ד) ערך אורות דספירות ביחס לכלים ס"ו. וש"ו) – שלמעלה יותר הכלים מועטים יותר.

19 ראה גם המכתב דלעיל הערה 15.

יותר למטה, יש צורך ביתר ביאור והרחבה כדי שיוכלו להבינו. ויש לומר שבדומה לכך רואים בהשוואה שבין שמיעה לראיה: דבר שבראיה הוא נתפס כולו „כהרף עין“, הרי כדי לקלוטו בחוש השמיעה יש צורך בזמן ממושך.

לעומת זאת, כאשר מדובר באותו „עולם“, הרי להיפך: רעיון „נעלה“ ועמוק יותר דורש יתר הרחבה כדי שיוכן במלוא עומקו, ואילו רעיון פשוט יותר ניתן להסביר בקיצור, ודי במעט מילים כדי להבינו²⁰.

וכך גם בדוגמאות שלעיל:

ב„עולם“ המשנה, בדרגה הגבוהה יחסית לגמרא, נאמרים הרעיונות העמוקים בקצרה יחסית לגמרא. אך בגמרא עצמה וכדומה לה כתובים הרעיונות העמוקים ביתר הרחבה, ואילו הרעיונות הפשוטים יותר – בקיצור.

ה. תשובה עילאה – „רגע“

תשובה תתאה – „שעתא“

ו„יומא“

מכך יובן גם בענייננו:

באופן כללי²¹ נחלקות שלוש דרגות התשובה הנ"ל לשתיים: שתי הדרגות הראשונות הן תשובה תתאה, והדרגה השלישית היא – תשובה עילאה. גם בפשטות כך הוא הדבר: התשובות „סור מרע ועשה טוב“ הן שתיהן בעולם המעשה – עשייה

20 וע"ז בהשפעת השכל מרב לתלמיד, שנמשכת בזה רק הפשטות שבהשכל – ולכן ה"ה „בלשון קצרה“ [משא"כ ברב המשפיע השכלה לב' תלמידים א' חכם וא' תם, שמה שהחכם מבין בדיבור אחד יצטרך התם ריבוי דברים] (דרמ"צ קיד, ב. ועד"ו בכ"מ) – כי מכיון שלגבי התם ה"ו שכל עמוק לפיכך צריך „ריבוי דברים“.

21 ראה בכ"ז לקו"ת שבהערה 9.

(ל' רבים) – ימות המשיח (און ניט נאָר ווען משיח איז „בחזקת משיח“⁵, נאָר אַלע ימות המשיח – אויך די שלימות פון „משיח ודאי“⁵ וכו').

ובפשטות מיינט דאָס – אַז פון דעם כינוס השלוחים דאַרף מען קומען און להביא החלטות טובות ווי יעדער שליח דאַרף זיך אַליין צוגרייטן און צוגרייטן אַלע אידן במקומו ובעירו וכו' צו מקבל זיין פני משיח צדקנו, דורך דעם וואָס ער איז מסביר דעם ענין פון משיח כמבואר בתושב"כ ובתושבע"פ באופן המתקבל צו יעדערן לפי שכלו והבנתו, כולל במיוחד – דורך לימוד עניני משיח וגאולה, ובפרט באופן פון חכמה בינה ודעת.

און היות אַז דאָס איז די עבודה פון דעם זמן, איז מובן אַז דאָס איז שייך צו יעדער אידן אָן אויסנאָם כלל.

. . . ועוד ועיקר: וויבאַלד אַז מ'האַט שוין פאַרענדיקט די עבודת השליחות – קומט צוגיין יעדער שליח צו דעם משלח האמיתי, דער אויבערשטער, און איז מודיע: עשיתי את שליחותי, און איצטער איז געקומען די צייט אַז דו כביכול זאָלסט טאָן דיין שליחות [וואָס אויך דער אויבערשטער איז אַ שליח („מגיד דבריו ליעקב גו"ו"י), און צוזאַמען מיט די עשר ספירות – איז עצמות ומהות אַליין כביכול משיח צדקנו]: „שלח נא ביד תשלח“ – שיק אונז משיח צדקנו בפועל ממש!

און אפילו אויב עס קען נאָך זיין אַ ספק אַז דער אויבערשטער וויל האַלטן אידן נאָך אַ רגע אין גלות צוליב דעם גודל הנחת רוח והנאה וואָס די עבודה אין גלות פאַרשאַפט אים – שרייט אַ איד: „כל מה שיאמר לך הבעה"ב עשה חוץ מצא"י, אַלץ וואָס דער בעה"ב זה הקב"ה זאָגט דאַרף מען טאָן „חוץ מצא"י, צו בלייבן נאָך אַ רגע ח"ו

11 תהלים קמו, יט. וראה שמריר פ"ל, ט.

12 פסחים פו, ב.

כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, דער איינציגער שליח שבדורנו, דער איינציגער משיח שבדורנו, אַז מ'האַט שוין אַלץ פאַרענדיקט – איז פאַרשטאַנדיק אַז ס'הויבט זיך אָן מקויים ווערן דער „שלח נא ביד תשלח“, די שליחות פון כ"ק מו"ח אדמו"ר. און דערפון איז מובן, אַז די איינציקע זאַך וואָס איז איצטער געבליבן אין דער עבודת השליחות, איז: צו מקבל זיין פני משיח צדקנו בפועל ממש, בכדי ער זאָל קענען מקיים זיין שליחותו בפועל און אַרויסנעמען אַלע אידן פון גלות!

. . . דערפון האָט מען די הוראה בפועל וואָס מ'דאַרף אַרויסנעמען שטייענדיק איצטער באַ דער התחלה ופתיחה פון דעם „כינוס השלוחים העולמי“:

לכל לראש – דאַרף מען אַרויסקומען מיט אַ הכרזה והודעה צו אַלע שלוחים, אַז די עבודת השליחות איצטער און פון יעדער אידן באַשטייט אין דעם – אַז מ'זאָל מקבל זיין פני משיח צדקנו.

דאָס הייסט: אַלע פרטים אין דער עבודת השליחות פון הפצת התורה והיהדות והפצת המעיונות חוצה, דאַרפן זיין דורכגענומען מיט דער נקודה – ווי דאָס פירט צו קבלת משיח צדקנו.

ווי אונטערשטראַכן אין דעם נושא הכינוס – „כל ימי חיך להביא לימות המשיח“¹⁰: אַלע עניני עבודה (בכל ימי חיך, ובכל יום עצמו – בכל פרטי ושעות היום) דאַרפן זיין דורכגענומען מיט „להביא לימות המשיח“, ניט בלויז „לרבות“ (ווי עס שטייט בכ"מ), אַז ער (דער שליח) שטייט און וואַרט ביז משיח וועט קומען און דעמולט וועט ער אין דעם איינטייל נעמען און דערפון הנאה האָבן וכו', נאָר – „להביא“, ער טוט כל התלוי בו צו ברענגען „לימות המשיח“ לשון רבים, ניט בלויז די התחלה פון איין טאָג נאָר פון ימות

ושלילת העשיה, ואילו התשובה השלישית – „בקש שלום“ – היא בעולם המוחין, לימוד התורה.

ולפיכך: התשובה שקשורה למוחין היא בקיצור – „ברגע חדא“ – כי בעולם (הנעלה יותר) השכל, הענינים גלויים יותר ואין צורך בפירוט.

ואילו בין שתי התשובות שבעולם המעשה, הרי להיפך: התשובה של „ועשה טוב“, שהיא בדרגה נעלית יותר, אורכת זמן ממושך יותר – „יומא חדא“ – בדומה לרעיונות העמוקים בגמרא הדורשים יתר ביאור, בעוד אשר הדרגה הנמוכה יותר של „סור מרע“ אינה אורכת יותר מאשר „שעתא חדא“, בדומה לרעיונות הפשוטים שבגמרא שדי בהם בהסבר קצר.

ולהעיר, שכך גם בפשטות, שכדי לעשות מעשה בפועל – „ועשה“ – יש צורך בזמן רב יותר מאשר לצורך הימנעות מעשיה – „סור מרע“.

וכך גם בספירות למעלה: ספירת הבינה, שהיא בעולם המוחין, מעל לעולמות²², נקראת „רגע“, כי האור האלקי מאיר בה בשיא הגילוי ולכן שם הוא שיא הקיצור בזמן – „רגע“. ואילו הספירות של זעיר אנפין ומלכות הקשורות לעולמות – עולם המידות²² – הן „יומא“ ו„שעתא“, ביתר אריכות מאשר „רגע“.

אך כיוון שבספירות אלו עצמן, בעולם המידות, דרגת זעיר אנפין נעלית יותר מאשר מלכות, לכן נקראת דרגת זעיר אנפין – „יומא“, ואילו מלכות נקראת „שעתא“.

1. הדרגה הרביעית – „בזמנא חדא“

לפי ההסבר של אבי מורי, שהובא לעיל, ששלושת הביטויים בזהר רומזים לשלוש דרגות התשובה הללו, ניתן לבאר בדרך החסידות גם את גירסת הרמ"ק²³, שבדברי הזהר יש ארבעה ביטויים – דרגות: „בשעתא חדא, ביומא חדא, בזמנא²⁴ חדא, ברגעא חדא“, כדלהלן:

בלקוטי תורה²⁵ מבואר, שאמנם באופן כללי יש שלש דרגות בתשובה, אך ביתר פירוט יש דרגה רביעית, נעלית יותר, המגיעה עד ספירת התכמה. בעבודה הרוחנית זוהי הדרגה של „קדש עצמך במותר לך“²⁶.

ויש לומר, שהדרגה הרביעית נרמזת בביטוי הרביעי שנוסף בזהר לפי גירסת הרמ"ק – „בזמנא חדא“: אמנם „רגע“ הוא, לכאורה, היחידה הקטנה ביותר של הזמן. אך למרות זאת קיים הדיון, וכמה רגע – אחד מחמשת... רגע כמימרא, זמן דיבור של שלש אותיות²⁷, כלומר, שיש לכך מדה מסוימת²⁸. ואילו הביטוי „זמנא חדא“ אינו

(23) כן משמע מהביאור שהובא ממנו באור החמה כאן (וכ"ה באור יקר – ירושלים תשל"ו) שד' הלשונות הן לנגד ד' חלוקי כפרה, והלשון „זמנא“ הוא כנגד „סורין ממרקין“ (זמן היסורים). וכ"ה בנוסח הזהר הנדפס עם האור יקר (שם).

אבל להעיר שבוהר לפני שם: „ולא אתקריב אברהם ביומא חדא או בזמנא חדא“. ולפי זה אולי י"ל שאין זו גירסא אחרת, אלא – פירוט לשון זה שנכתב רק בצד השלילי (באברהם, שאינו דומה לבע"ת).

(24) בדפוס ירושלים הנ"ל „זמנא“ – ולכאורה הוא ט"ס (וצ"ל „בזמנא“).

(25) שם עה, א ואילך.

(26) ראה אה"ת וארא ע' קפה. ע' ב'תקצו. וראה לקו"ש [המתורגם] ח"ט ע' 430 ואילך. ובכ"מ.

(27) ברכות ז, א ובתה"ה שאלמלי.

(28) ראה רמב"ם הל' קידוש החודש רפ"י.

(22) ראה סה"מ תש"ח ע' 273. ובכ"מ.

ווי מ'זעט דאָס אויך (כמדובר כמ"פ) אין דעם וואָס אין די מאורעות העולם ווערן מקויים כמה סימנים אויף דער גאולה, אָנהויבנדיק פון דעם סימן (אין ילקוט שמעוני³) אַז „הגיע זמן גאולתכם" פון דעם וואָס „מלכיות מתגרות זו בזו", בפרט אין די מדינות הערביים.

. . . און מ'זעט בפועל ווי עס איז געוואָרן און עס ווערט דער „ילחום מלחמת ה'" וינצח בכמה וכמה ענינים – ודוקא מתוך מלחמה של שלום. און נצחון איז אויך מלשון נצחיות, פאַרבונדן מיט דעם גילוי פון „נצח": נ' – גילוי שער הנו"ן, צ' – שנת הצדי"ק (ווי אידן האָבן אָנגערופן דעם יאָר), און ח' – דער גילוי פון משיח צדקנו, וואָס איז פאַרבונדן מיט מספר שמונה (שמונה נסיכי אדם).

דערפון איז פאַרשטאַנדיק, אַז וויבאַלד די שלוחים האַלטן שוין פון לאַנג נאָך מילוי התחלת עבודת השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, און פון לאַנג נאָך אמצע עבודת השליחות, ביז אַז מ'האַט שוין מסיים געווען די שליחות (כהודעת נשיא דורנו הנ"ל), ואעפ"כ איז די גאולה האמיתית והשלימה נאָך ניט געקומען בפועל ממש – דאַרף מען זאָגן אַז ס'איז נאָך געבליבן עפעס צו טאָן וואָס וועט ברענגען די גאולה בפועל.

און דאָס איז: ע"פ הידוע אַז „בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל", „א' הראוי מצדקתו להיות גואל וכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו"⁴, וע"פ הודעת

(3) ישעי' רמז תצט.
 (4) מדרש לקח טוב לך לך יד, א. וראה גם ב"ר פמ"ב, ד.
 (5) רמב"ם הל' מלכים פי"א ה"ד.
 (6) סוכה נב, ב.
 (7) פי' הברטנורא למגילת רות.
 (8) ראה שר"ת חת"ס חו"מ (ח"י) בסופו (סצ"ח). וראה שד"ח פאת השדה מע' האל"ף כלל ע'. ועוד.

מגדיר שום מדת זמן, אלא מבטא את עצם מציאות הזמן בלבד²⁹. ולפי המשך ההסבר בלקוטי תורה²⁵, שלמרות זאת מדובר ברוב המקומות בגלוי רק אודות שלש דרגות התשובה – משום שחכמה ובינה הן „תרין רעין דלא מתפרשין"³⁰, והדרגה הרביעית נכללת במילא בשלישית, ניתן להבין מדוע לפי הגירסא הנפוצא בזהר קיימים רק שלושת הביטויים, כי בדרך כלל מדובר על שלש דרגות התשובה, כדלעיל. אך כיון שלפעמים בכל זאת מונים את הדרגה הרביעית בתשובה, יש גירסא, המפרטת גם דרגה זו בתשובה – שלימות התשובה.

(משיחת מוצאי ש"פ חיי שרה תשל"ט)

(29) ידועה השקו"ט בגדר התחלקות הזמן (ראה מו"נ ח"א פע"ג הקדמה הג'. ועוד. מפענח צפונות פ"ג ס"ג ראיך. וש"נ) אבל אינו שייך לגדו"ד, כמובן.
 (30) ראה זח"ג ד, א.

לזכות

כ"ק אדוננו מורנו זרבינו

מלך המשיח

ויהי"ר שע"י קיום הוראת

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח (בשיחת ב' ניסן ה'תשמ"ח)

להכריז יחי, יקויים הבטחתו הק',

שההכרזה תפעל 'ביאת דוד מלכא משיחא'

יחי אדוננו מורנו זרבינו מלך המשיח

לעולם ועד

הוספה

בשורת הגאולה

ה.

וזהו גם א' הטעמים להדפסת קונטרס עץ החיים בהוצאה מיוחדת וחלוקתו לכאור"א מאנשים נשים וטף בסיום וחותרם יום ההולדת כ"ף מרחשוון (התחלת ערב שבת זה) . . כדי להדגיש שכל הדברים האלה נמשכים בתקפם ובשלימותם (וביתר שאת) ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ה"מנהל-פועל" דשיבת תומכי תמימים, ובפרט לאחר מלאות ארבעים שנה להסתלקותו, ש"קאי איניש אדעת' דרבי"י, ובמילא נשלמה כבר העבודה דדור השלישי (לאדנ"ע), דור הגאולה, "ביום השלישי יקימנו ונחיי לפניו".

. . . ויה"ר שההוספה בלימוד והפצת תורת החסידות, ביחד עם ההוספה בלימוד נגלה דתורה, שכמה עניני נגלה דתורה נמצאו במאמר זה, והפצת התורה והיהדות, כולל ובמיוחד ע"י הקמת מוסדות חדשים, וביסוס וחיזוק והרחבת המוסדות הקיימים, בתי תורה, בתי תפלה (עבודה) ובתי גמילות-חסדים – ימהרו ויזרזו ויביאו תיכף את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז יאמרו ליצחק דוקא, "כי אתה אבינו" – "תולדות יצחק".

ובהדגשה יתירה מצד השייכות לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – ששמו השני (סיום וחותרם שמו) יצחק, אשר, עוד בזמנו העיד שנשלמו כל עניני העבודה, גם "צחצוח הכפתורים", ולכן ציוה (ונתן כח) "עמדו הכן כולכם" לקבל פני משיח צדקנו, ועאכו"כ בימינו אלה.

- (1) ע"ז ה, רע"ב.
- (2) הושעו, ב. וראה מצר"ד עה"פ.
- (3) ישע"י סג, טז. שבת פט, ב.
- (4) שיחת שמח"ת תרפ"ט.
- (5) אג"ק שלו ח"ד ריש ע' רעט.

מת.

דער חידוש אין דער עבודת השליחות וואָס איז צוגעקומען במיוחד בזמן האחרון: לקבל פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה . . א' חידוש כללי ועיקרי וואָס איז ניט בלויז נאָך אַ פרט (אָדער אַ כלל) אין דער שליחות, נאָר אַן עיקר און אַן ענין כללי ביותר, ביז דעם ענין הכי כללי אין אידישקייט – הכנה לביאת משיח צדקנו – וואָס נעמט אַרום אַלע נקודות ופרטים פון דער עבודת השליחות.

ווי מ'האָט שוין גערעדט מערערע מאָל (ובפרט אין די לעצטע חדשים און וואָכן): לויט דער הודעה פון חז"לי אַז ס'איז שוין „כלו כל הקיצין", און די הודעה פון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אַז מ'האָט שוין אויך תשובה געטאָן, ביז אַז מ'האָט שוין פאַרענדיקט אַלע עניני עבודה (אפילו „צופוצן די קנעפּ",) און מ'שטייט גרייט צו קבלת פני משיח צדקנו – איז איצטער די עבודה און שליחות: צו זיין גרייט בפועל צו מקבל זיין פני משיח צדקנו בפועל ממש!

דערפון איז מובן, אַז אין דעם באַשטייט די מטרה פון דעם היינטיקן כינוס השלוחים העולמי: צו זיך צוזאַמענרעדן און אַרויסקומען מיט החלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, ווי צו אויספירן די שליחות מיוחדת פון דעם איצטיקן זמן: קבלת פני משיח צדקנו.

. . . מ'האָט גערעדט פריער, אַז כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו האָט מודיע געווען, אַז מ'האָט שוין פאַרענדיקט אַלע עניני העבודה, און מ'שטייט שוין גרייט, „עמדו הכן כולכם", צו מקבל זיין פני משיח צדקנו.

- (1) סנהדרין צו, ב.
- (2) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

ובפרט כשרואים המאורעות שבתקופה האחרונה בנוגע ל"תולדות ישמעאל" (שבסיום פרשתנו) – אשר, נוסף לכך שכללות הענין ד"מלכויות מתגרות זו בזו" הוא מסימני הגאולה, כמארז"ל. "אם ראית מלכויות מתגרות זו בזו צפה לרגליו של משיח", ה"ז בהדגשה יתירה בנוגע ל"תולדות ישמעאל", כדאיתא בילקוט שמעוניי "שנה שמלך המשיח נגלה בו. . . מלך פרס מתגרה במלך ערבי. . . כל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים" (כפי שרואים במוחש הבלבול דאוה"ע שלא יודעים מה לעשות, ומחפשים עצות שונות כו'), והקב"ה אומר לישראל "בני אל תתייראו כל מה שעשית לא עשיתי אלא בשבילכם. . . הגיע זמן גאולתכם", וממשיך, ש"מלך המשיח. . . עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם" – כפי שהכריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה.

(משיחות ש"פ חיי שרה, כ"ב מרחשון תנש"א)

ו.

ויהי רצון, שכיון שבימינו אלה נשלמו כל מעשינו ועבודתינו בכל פרטי הענינים דמאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, ובאופן דשני חיי שרה שכולן שוין לטובה, כדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שכבר צחצחו את הכפתורים, ועומדים מוכנים לקבל פני משיח צדקנו, ובפרט שלאחרי זה עברו עוד עשיריות שנים שבהם צעקו בני" עד מתי (וואס דאס דארף דאך אויך האָבן אַ שיעור), תבוא תיכף ומיד הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

(ממאמר ויהיו חיי שרה תנש"א – ספר המאמרים מלוקט ח"ה ע' 60)

- (1) שיחת שמח"ת תרפ"ט.
- (2) ראה אגרות-קודש אדמו"ר מהור"צ ח"ד ריש ע' רעט.

להביא את 770 הביתה!

כל מי שהיה ב-770 אי פעם, זוכר בודאי את שלל הקובצים והעלונים המחולקים בכל ליל שבת קודש כעת ניתן להשיג את חלקם ברשת האינטרנט, אצלך בבית! האתר מנוהל ע"י הרה"ת ר' יוסף-יצחק הלוי שגלוב וכתובתו: <http://www.moshiach.net/blind> יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

- (6) ב"ר פמ"ב, ד. מדרש לקח טוב לך לך יד, א.
- (7) ישעי' רמז תצט.

(8) להעיר מדיוק לשון המדרש "עומד על גג בית המקדש" – שגגין לא נתקדשו (פסחים פה, סע"ב. רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ו ה"ז), די ש לומר, שבזה מרומז שההכרזה "ענוים הגיע זמן גאולתכם" באה מחוץ לארץ שלא נתקדשה בקדושת ארץ ישראל, בדוגמת החילוק שבין גג המקדש להתוך דהמקדש עצמו.